

любовникътъ ми паднахъ жьртвѣ отъ сабитѣ на башѣ ми. Жестокийтъ накара мя да прочетѣ това събитіе подробно помѣстено въ единъ листъ въ видѣ на вѣстникъ, който безъ сумнѣніе нарочно бѣ напечатенъ. И тъй понеже го виждахъ че ся радваше за това твърдѣ много, зехъ да хващамъ върхъ и азъ на това извѣстіе, което виждаше ся да го благодари, и да храни надеждытъ му, но което като осѣтихъ азъ не ся забавихъ да прѣсѣкъ радость-тъ му. Немилостивый мъчителю, му рѣкохъ, ако и да ся радвашъ на злочестинѣтъ и на скръбь-тъ ми, и да тя блазнятъ мръсны надежды, казувамъ ти да прѣстанешъ да мя не прѣслѣдувашъ, или инакъ ще видишь че дщериата на Пулосскаго може и сама да си отмъсти за обезчестіето си.

Една вечеръ той си отиде прѣди обыкновенното врѣме на отхожданіето си, но кждѣ срѣдъ нощъ чувамъ че вратата на стаитѣ ми ся отвара излека; при свѣтеніето на кандилото което още горѣше видѣхъ учителя си че идеше къмъ мене, и понеже знаехъ гнуснытъ му намѣренія и характерътъ му че въсприима да извърши всяко злодѣяніе, бѣхъ приготвена и рѣшихъ ся твърдо да го запрѣдварѣхъ. Обрѣжена съ едно остро ножче, което имахъ за всякой случай скрито водѣ възглавницѣтъ си, станяхъ права срещу безсрамныйтъ тойзи злодѣецъ, и съ хулы каквыто му ся стояхъ, като го навикахъ, заклехъ му ся че ако бы дързнулъ единъ крачекъ още да пристѣпи сама ще го прободѣ съ рѣцѣтъ